

University of Groningen

ADHD and the power of generalization

te Meerman, Sanne

DOI:
[10.33612/diss.84379221](https://doi.org/10.33612/diss.84379221)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2019

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
te Meerman, S. (2019). *ADHD and the power of generalization: exploring the faces of reification*. [Groningen]: Rijksuniversiteit Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.84379221>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen behorend bij het proefschrift: 'ADHD and the power of generalization'

1. Reïficatie (van 'res' = ding en 'facere' = maken) betekent letterlijk verdinglijking. In de GGZ kan het erg problematisch zijn als men -in principe bruikbare- classificaties zoals 'ADHD' als zelfstandige ziekte-entiteiten opvat (dit proefschrift).
2. De generalisatie is een van de krachtigste reïficerende mechanismen. Een generalisatie kan de suggestie wekken dat allen met een classificatie als ADHD een fysiek kenmerk, zoals een genvariant of een kwabje in de hersenen, delen die anderen niet hebben (dit proefschrift).
3. Afbeeldingen van het brein gerelateerd aan stoornissen kunnen op verschillende manieren erg reïficerend zijn. Allereerst zijn het statische weergaven van erg dynamische variabelen zoals hersenactiviteit. Ten tweede worden er regelmatig plaatjes van individuen gebruikt die geen goede afspiegeling zijn van de gemiddelde uitkomst van de onderzochte groepen. Ten derde zijn deze gemiddelde groepsuitkomsten zelf niet altijd representatief voor de populatie door het gebruik van nauwkeurig geselecteerde individuen in onderzoeksgroepen (dit proefschrift).
4. Reïficatie kan ook veroorzaakt worden door hetgeen juist *niet* vermeld wordt, bijvoorbeeld informatie over concepten als ADHD die juist de beperkingen van het gebruik van zo'n construct laat zien (dit proefschrift).
5. Al kunnen rusteloosheid en concentratieproblemen zeker tot ongunstige leefomstandigheden leiden, vaak is het andersom. De suggestie dat ADHD de bron van de problemen is, is een voorbeeld van het verwarren van correlatie met causaliteit, wat een sterk mechanisme is van reïficatie (dit proefschrift).
6. Zowel de normen die achter het ADHD-concept schuilgaan, zoals de capaciteit om geconcentreerd te kunnen werken aan eentonige mentale arbeid, als wel de manier waarop wetenschappers proberen rusteloos en onrustig gedrag te duiden door gedragingen te tellen op checklists met symptomen, wijzen op de idealisatie van 'onthechte rede' (dit proefschrift).
7. 'Physics envy' is een mogelijke oorzaak van de neiging om zowel psychologische als psychiatrische wetenschappelijke uitkomsten te overdrijven. Sociale wetenschappers hebben mogelijk moeite met het accepteren van de 'ontologische vaagheid' van menselijk gedrag (gebaseerd op dit proefschrift).
8. If men define situations as real, they are real in their consequences (het Thomas Theorema, 1928).
9. De mogelijkheden om uitkomsten van kwantitatief onderzoek te generaliseren worden overschat, terwijl de mogelijkheden om uitkomsten van kwalitatief onderzoek te generaliseren worden onderschat (gebaseerd op dit proefschrift).
10. We probeerden van de daken te schreeuwen dat de DSM-IV alleen een gids is (en geen bijbel)- maar niemand luisterde (Allen Frances, voorzitter DSM-IV taakgroep op twitter, 2 mei 2019).
11. De verschillende manieren waarop gesuggereerd wordt dat ADHD veel meer is dan een beschrijvende diagnose -zoals generalisaties van hersen-anatomische studies en selectieve weergave van uitkomsten van erfelijkheidsonderzoek- tonen het belang aan van artikel 33 van het Kinderrechtenverdrag. Dit artikel probeert -o.a. met maatregelen op het onderwijsterrein- drugsmisbruik te voorkomen dat in de hand gewerkt zou kunnen worden door eenzijdige en overtrokken berichtgeving over ADHD (dit proefschrift).